

Éhínség Nigerben

Az Európai Parlament állásfoglalása a nigeri éhínségről

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ 80,9 millió dolláros segélyfelhívására a Niger számára nyújtandó élelmiszersegély érdekében;
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére
- A. mivel Niger a világ második legszegényebb országa volt már azelőtt is, hogy a szárazság és a sáskajárás elpusztította volna a tavalyi termést, ami azzal jár, hogy közel 12 milliós lakosságának hozzávetőleg a harmada komoly élelmiszerhiányban szenved, beleértve 800 000 heveny alultápláltsággal küzdő gyermeket is,
- B. mivel 1900 óta kilenc aszályos időszak és komoly éhínség, valamint nyolc sáskajárás volt Nigerben,
- C. mivel a szárazság sújtotta területekről köztudott, hogy fertőző betegségek, például malária, hepatitisz, kolera, tífusz és hasmenés melegágyai lehetnek,
- D. mivel a nigeri élelmiszerhiánynak összetett okai vannak és az időjárás-változás, az élelmiszertermelés, a piacok, a technológia, a közegészségügy, az orvosi ellátás, a gyermeknevelés, Niger hatalmas államadóssága és az általános szegénység egyaránt szerepet játszanak benne,
- E. mivel 2005 júniusáig a nigeri kormány nem volt hajlandó ingyenes élelmiszeradagokat osztani,
- F. mivel ezt a döntést arra alapozták, hogy nem akarják destabilizálni a piacot és tagadták a helyzet súlyosságát,
- G. mivel az olcsó, kormány által támogatott árú élelmiszerekből kevés volt, és a legszegényebbek számára elérhetetlennek bizonyultak,
- H. mivel abban az esetben, amikor a halálozási mutatók drámai méreteket öltenek, sokkal fontosabb az ingyenes élelmiszersegélyek azonnali szétosztása, mintsem a jövőbeni élelmezésbiztonság,
- I. mivel az ENSZ 2004 novembere óta ismételt felhívásai szinte süket fülekre találtak, miközben a helyzet válságossá vált,
- J. mivel égető szükség van humanitárius segítségre, élelmiszere, ivóvízre, gyógyszerekre a gyermekek beoltásához a járványok megelőzése érdekében,

- K. mivel amellet, hogy a helyzet kezelése egyértelműen azonnali intézkedéseket kíván, az elszegényedés megállítása és az éhínség felszámolása Nigerben és a Szahel-övezetben hosszú távú kihívás, ami jelentős befektetéseket és kötelezettségvállalást igényel,
- L. mivel a Szahel-övezetben az elsivatagosodás és a talaj tápanyagtartalmának kimerülése a természeti erőforrások nem fenntartható használatának következménye, ideértve az erdők és bozótok kiirtását, valamint az éghajlatváltozás hatásait is,
- M. mivel az ENSZ gyorssegélyek koordinátora szerint nyolcvanszor drágább a sürgős beavatkozás, mint a megelőzés, és mivel ez igaz a szomszédos, éhínség által fenyegetett országokra (Mali, Mauritánia, Burkina Faso, Csád) is,
1. sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy ne fordítson hátat Niger hosszú ideje tartó szenvedésének, hiszen bár az élelmiszerosztás folyamatosan zajlik az ország legsúlyosabban érintett területein, a sürgősségi beavatkozás pénzügyi tartalékai vészesen fogyatkoznak;
 2. kéri, hogy ismerjék el Nigerben az alultápláltság rendkívüli egészségügyi veszélyeit annak érdekében, hogy általános megoldási tervet lehessen kidolgozni, ami magában foglalja az öt évnél fiatalabb gyermekek orvosi ellátását, és a hatékonyságukat már bizonyított gyógyhatású élelmiszerek rendelkezésre bocsátását;
 3. sürgeti, hogy a hangsúlyt a megelőzésre helyezve csökkentsék az esőzések kiszámíthatatlanságától való függést, fejlesszék az öntözéses mezőgazdaságot (miniduzzasztógáták), trágyázással, műtrágyával és gépesítéssel javítsák az élelmiszertermelés hatékonyságát és növeljék a helyi gabonaraktárak kapacitását;
 4. üdvözl, hogy a Bizottság 4,6 millió eurót különített el a nigeri humanitárius segítségre, valamint, hogy 2005. július 1-én bejelentette kötelezettségvállalását „további humanitárius pénzalap biztosítására a helyzet további súlyosbodása esetén”;
 5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Niger kormánya lassan reagált a kialakuló válságra; sajnálja továbbá, hogy a hatóságok nem osztottak szét ingyenes ételmezt a válság kezdeti időszakában;
 6. sajnálatosnak tartja, hogy az állam nem avatkozott be megfelelően a spekuláció és a válság megelőzése érdekében, és azt kéri, hogy Niger kormánya léptessen életbe olyan mechanizmusokat, melyek lehetővé teszik a hasonló jelenségek újbóli előfordulásának megakadályozását;
 7. kételkedik az IMF által szorgalmazott, a „strukturális alkalmazkodási” politika keretében megvalósított teljes agrárpiaci dereguláció indokoltságában;
 8. ugyanakkor figyelmeztet a megfontolatlan élelmiszersegélyezés veszélyeire, és arra szólítja fel a nemzetközi közösséget, hogy hagyják abba az élelmiszersegélyezést, amint úgy vélik, hogy a helyzet javult;
 9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nemzetközi adományozók későn reagáltak az ENSZ támogatásra irányuló felhívására, melyet első alkalommal 9 hónappal ezelőtt tett közzé;

továbbá amiatt, hogy nehéz volt elindítani a nemzetközi segélyezést annak ellenére, hogy a tehetős G8 országok épp Afrikát jelölték meg prioritásként;

10. kéri, hogy jelentősen emeljék az ENSZ segélyalap keretében rendelkezésre álló tartalékokat annak érdekében, hogy megfelelő alapok álljanak előzetes rendelkezésre, és hogy lehetővé váljon az ENSZ segélyszervezetei számára a gyors segítségnyújtást;
11. rendkívül sajnálja, hogy az afrikai katasztrófák kapcsán ilyen nehézkes a mozgósítás, míg a szökőár és annak áldozatai — akik között nyugati turisták is voltak — óriási médianyilvánosságot kaptak;
12. üdvözli a Bizottság által irányított, hosszú távú élelmezésbiztonsági intézkedéseket tartalmazó ECHO gyorssegélyt, valamint, hogy a Nigerről szóló országos stratégiai dokumentumban egyértelmű prioritásként jelölték meg a vidékfejlesztést és az élelmezésbiztonságot;
13. felszólítja a nemzetközi támogatókat, hogy összpontosítsanak az egészségügygel kapcsolatos segélyekre is, mint például a tiszta vízhez való hozzáférés fejlesztése, rehidratáló tabletták szétosztása és a meglévő egészségügyi szolgáltatások támogatása és bővítése a járványok kitörésének megelőzése érdekében;
14. felszólítja a nemzetközi támogatókat, hogy Nigerre vonatkozó stratégiáikat hangolják össze egymással, valamint az Afrikai Unióval, a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közösségével és más regionális és helyi szereplőkkel; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ez a segítségnyújtás hosszú távú legyen, és képezze regionális stratégia részét a szegénység és éhínség ciklikus visszatérésének megakadályozása érdekében;
15. aggodalmát fejezi ki az élelmiszerek elérhetőségének vonatkozásában a szomszédos Malit és Burkina Fasot tekintve, és a helyzet szoros nyomon követésére szólít fel a tágabb régióban;
16. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fejlesszék az olyan érzékeny területek figyelését szolgáló előrejelző rendszert, ahol éhínség léphet fel, hogy a katasztrófák megelőzése érdekében lehetővé tegye a gyorsabb reagálást;
17. hangsúlyozza, hogy Nigerben a legnagyobb problémát az általános szegénység jelenti, és az, hogy az ország nem rendelkezik fedezettel ahhoz, hogy az ilyen válságok idején felmerülő szükségletekre vésztartalékokat képezzen;
18. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy ismerje el a globális felmelegedés hatását Afrika Szahara alatti térségére, és szigorú uniós CO₂-csökkentési stratégia bevezetésével tegyen azért Európában, mérséklődjenek az ilyen hatások;
19. úgy ítéli meg, hogy az afrikai országokkal folytatott kereskedelmi tárgyalások során figyelembe kell venni a természeti erőforrások kizsákmányolásának kérdését is;
20. sürgeti, hogy valóban lépjen érvénybe Niger külföldi adósságainak elengedése, melyet a G8 csúcstalálkozón jelentettek be;

21. felszólítja a Bizottságot, hogy miután a szükséghelyzet megszűnik, fogantossítson átfogó politikát a válság alapvető okainak felszámolására, a mögöttes strukturális okok kezelésére, valamint a régió mezőgazdasági termelékenységének fokozására;
22. felszólítja a régió kormányait, hogy a mezőgazdasági szektoron belül valósítsanak meg fenntartható fejlődési politikát;
23. felszólítja, hogy az ENSZ 2005. szeptemberi közgyűlése a millenniumi fejlesztési célokkal összhangban határozza meg a szegénység és az éhínség világméretű felszámolását célzó nemzetközi segítségnyújtás módjait és eszközeit;
24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Afrikai Uniónak, az ENSZ főtitkárának, az AKCS—EU közös parlamenti közgyűlésnek, valamint Niger, Mali, Burkina Faso és Mauritánia kormányának.